

WINTRŮV RAKOVNÍK

XXXV. KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
S VÝBĚREM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU DIVADELNÍ DĚČIN

BŘEZEN 2011

Kultura na rozcestí

Divadlo je jako každé umění otázkou vkusu a na vkus, jak známo, kolik lidí, tolik pohledů. Těžko tedy podobné parametry jakkoli kvantifikovat. Nicméně, divadelní dramaturgie se o to chtít nechtět musí pokoušet. Není to vpravdě úkol jednoduchý. Co vlastně chce divák vidět? Co ho zajímá? Na co přijde do divadla?

Nářky organizátorů, protagonistů i diváků jsou častým předmětem zákulisních i hledištních debat. Proč probiha musíme pořád hrát to samé stále dokola? Bylo to pěkný, ale jenom taková legrádka, chtělo by to nějaké pořádné umění. Proč nedávají taky něco jiného než konverzační komedie? Dramaturg uposlechnuv tohoto volání napříště pozve soubor s tříhodinovým psychologickým dramatem, aby si divák od lehkého humoru odpočinul a hle – místo zadostiučinění se kolo-toč stížností rozjede na opačnou stranu, ale se stejnou razancí: Proč to bylo tak dlouhé? Copak by nestačila hodin-

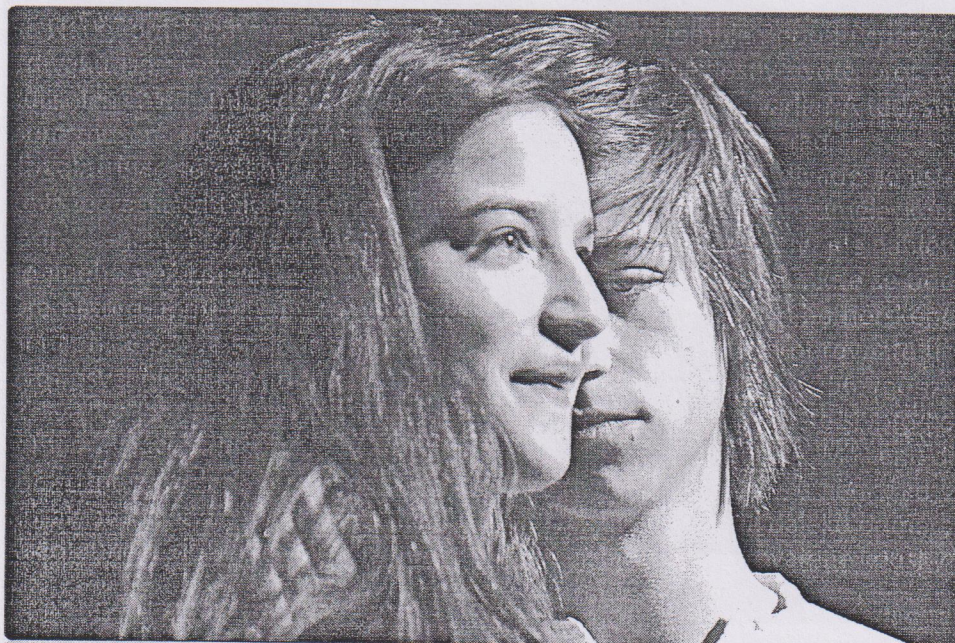
ka a půl? Po tomhle nebudu spát, těžhle tragédií je dost v životě, proč na ně ještě chodit do divadla? A teď, stará babo dramaturgyně, rad'

Vzhledem k funkci divadel je jistě požadavek na občasnou „uměleckost“ inscenací oprávněný. Když ale nahlédnete do zchladlého sálu, kde se odehrává premiéra komorního norského moderního dramatu, a porovnáte ho s atmosférou vyprodané 256. reprízy Ideálního manžela, řeknete si, pro koho a proč to vůbec děláte. Má cenu divákovi vnucovat „vysoké umění“, i když na něj zjevně reaguje daleko odměřeněji než na stokrát provažené kousky?

Nestačilo by hrát prostě to, po čem masý touží? Prodaných vstupenek bude dostatek, umělcům může být jedno, co hrají, je to ostatně jejich práce, a divadla se užíví. Zavládne všeobecná spokojenost.

Pokud bychom představení brali jako spotřební artikl, jehož jediným cílem je uspokojit platícího zákazníka, pak možná ano. Cílem umění by ale podle všeho neměla být pouhá procenta ze zisku. Pokud si necháme diváky oploštět a čas od času jim nepředložíme něco složitějšího, mohlo by se časem stát, že pro ně i ten Ideální manžel začne být moc složitý. Tato představení pak možná nebudou největšími kasovními trháky, ale jejich dlouhodobý přínos je nepopíratelný. Pánové a dámy přemýšlející v dollarech mají toto někdy problém pochopit. Ano, bylo by jednodušší jít pouze po zisku a něčím těžko měřitelným a krátkodobě nezhodnotitelným se nezabývat. Ale už z pohádek známe: Cesta trnitá. Cesta mechová. Která vedla ke štěstí?

Petra Jirásková

Největší ohlas diváků a zaslouženou důvěru poroty získala v loňském roce inscenace VNITRNÍ DÉMON DS NOVÁ GENERACE při DS TJ Sokol Lázně Toušeň.

Složení odborné poroty:

Mgr. Milan Schejbal – předseda
umělecký šéf a režisér Divadla
A. Dvořáka Příbram

MgA. Kateřina Fixová
dramaturgyně a herečka Divadla
A. Dvořáka Příbram

PhDr. Milan Strotzer
odborný pracovník databáze českého
amatérského divadla Nipos Praha a redak-
tor internetového časopisu Místní kultura

Mgr. Pavel Purkrábek
scénograf

Program:

Středa 16. března

10.00 – 11.10
Pavel Fiala/Filip Müller

DANDĚ

D.S.Nová generace při DS
TJ Sokol Lázně Toušeň

12.00 – 13.00
Rozborový seminář

19.30 – 21.20
Markéta Bláhová-Bidláso-
vá/Karel Psurkar
**PODZIMNÍ
HRA**
DS Tyl Říčany

22.05 – 23.05
Rozborový seminář

Důležitá telefonní čísla

Technika:
Jan Pém – 607 805 234

Ubytování, vstupenky:
Hanička Pilíková – 608 847 681
(Foyer KC)

Světla, zvuk:
David Mařík – 605 847 641
Josef Zamazal – 732 324 308

Šéfkuchař:
Filip Strejč – 732 315 974

Říďa:
Jiří Karel – 775 667 553

Péče o porotu, propagace:
Ludmila Strejcová – tel. 603 589 236

Správce KC:
Jiří Štěpánek – 775 675 551

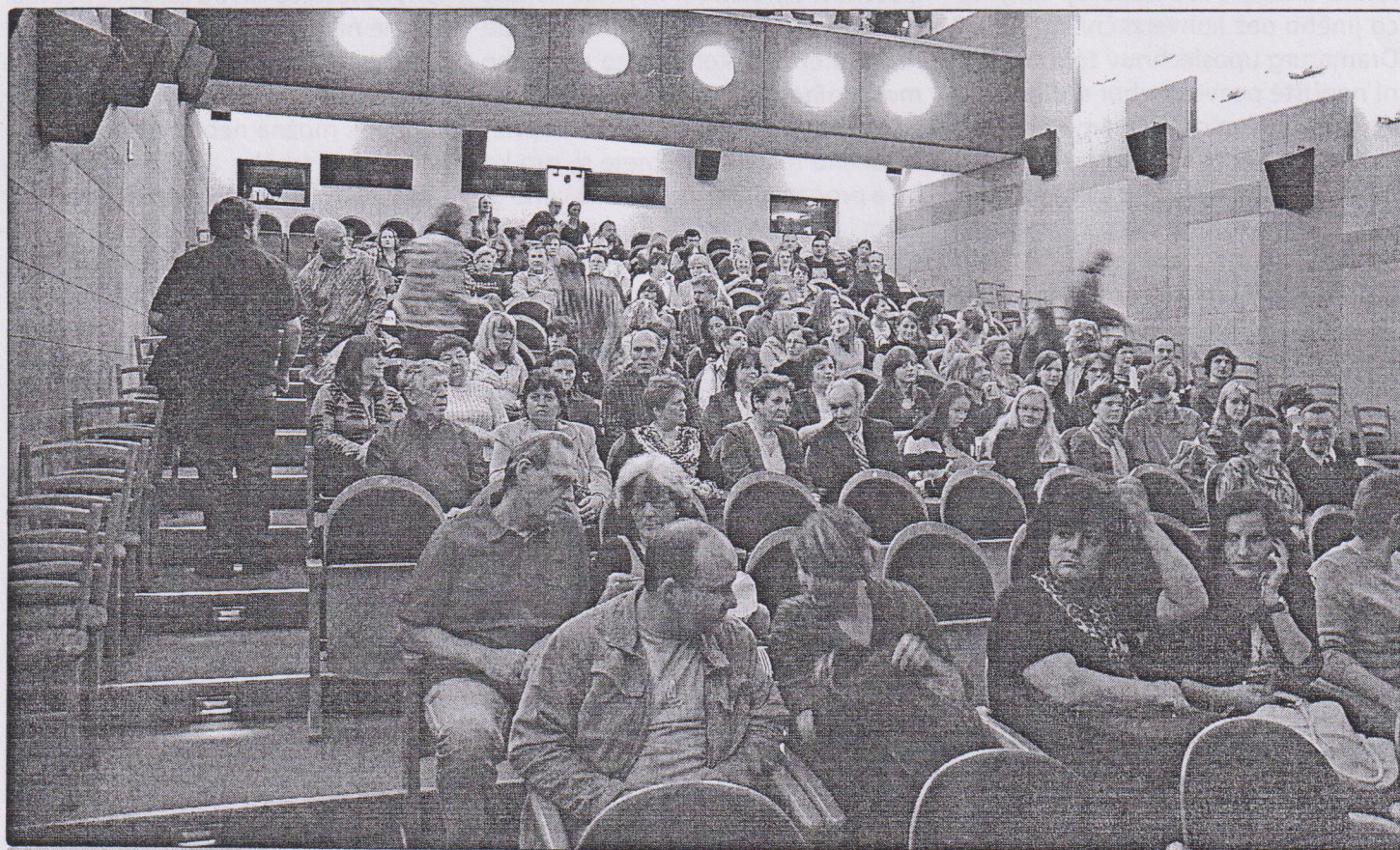
Redakce Zpravodaje:
Pěta Jirásková (šéfredaktorka)
– 720 505 123
Jan Švácha (redaktor)
– 724 179 884
David Daenemark (komiks)
– 606 224 639
Jiří Chlum (foto) – 603 802 495

Ekonomické odd.:
Markéta Karhánková – 777 699 191

Organizační záležitosti:
Alena Mutinská – 775 667 552

Hasiči 150

Záchraná služba 155

Vyprodané jeviště je snem každého principála. Přejme si, ať i letošní Wintrův Rakovník zažívá podobné divácké hody, jako ten loňský.

Tiráž

Pišou Petra Jirásková a Honza Švácha, na papír zasněženě vkládá Pavla Zimmermannová, fotí Jiří Chlum a bedlivým korektorským zrakem střeží Ludmila Strejcová. Toto 1. číslo vyšlo 16. března 2011.